

ALLEGATORUL LIBER

Pretul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe săptămuni 7 L. 50. b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor, 20 bani linie.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VENERIA

IN 3,500 EXEMPLARE

Abonamentele se fac în București, Calea Moșosorii No. 26.
În districte la dld. Corespondenți.
În străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancate se refuză.

București, 1 Aprilie, 1875.

Guvernul actual, îngrijat fără de desfășurarea națiunii, crede că găsesce un mijloc mai mult pentru a și asigura în viitor puterea recurgând la numărul cel mare al ruralilor. Nimic nu fu crudat pentru a reuși, dupe cum se scie, în acăstă ilegală și neconstituțională manoperă. Tote tribunalele din țară, sub pedepsă de destituire, fură obligate direct și indirect să mână de ajutor acestei puteri încărcată de îngagiaminte străine.

Ministri, a căror fură contra instituțiunii jurațiilor să manifestă atât de tare nu numai în corporile legiuitori, dar și prin organul faimosului procuror-general, d. Iorgulescu, nici nu se gândesc că comite cea mai sfrunțătă inconsecință, ceea ce vedează contradicție, când pun pe rurali alături cu orășenii în colegiul III. Cum acei oameni, cărora li se săracesc capacitatea și raționamentul pentru pronunțarea veridictului, în cestiuni care ating sicuranța generale a Statului, pot avea deajunsă cugetare și conștință pentru a trămite mandatarii direcți, cărora să conlucreze la administrația generală a Statului?

Ei despoticii guvernamentală devință democrați! Ei uită pentru moment aceea ce au susținut, numai și numai spre a și crea unele prin mijlocirea cărora să reușească a domina încă acăstă țară, supunând o unor încercări și mai crude de către cele din trecut.

Colegiul al treilea dă să tot rural ca și al patrulea. Gândită-să guvernul vrea o dată că acești rurali într-un moment dat pot rationa puțin, se pot întreba și ei, că oameni, cam ce a făcut guvernul actual pentru sortă lor spre a bine merita sprijinul ce li se cere.

Neaducem amintea că nu de mult colegiul al patrulea, în contra voinei guvernului, ales ca deputat pe fostul Domn Cuza, și acea alegere era fără semnificativă.

Tărani români, care a dovedit în multe circumstanțe că are și el momente în care devine stăpân pe sine și scie a prețui pe guvernant, nu va băga el de semă că unde țara era tributară numai Turciei, adăugă, grația concesiilor acordate de mandatarii impuși, a devenit tributară și companiilor prusiane și companiilor austriace; că, unde în vechime turci trecea Dunărea și dau ieră în producțile țării, sub guvernul actual, austriaci au dat ieră în producția tutunului, a spiritușelor, și în fine prusianii sleiră visteria țării, nu numai pentru present, dă și pentru viitor!

Ruralii caror au introdus în colegiul III sunt mare parte cărciumărași, ei suferă cel mai greu imposiție să aibă vre o dată pe mici noștri comercianți, căci plătesc acea ucidețore licență care le-a făcut viața imposibilă.

Acei tărani care au venit cu grămadă dilele acestea în București și au dat jefui la Domn, arătând că contribuția le-a secat tote forțele și ale producției și că sunt peritorii de fome, ei care n-au găsit îndurare nicăieri și au fost nevoiți să veni la redacționea acestui diar spre a cere milă, pentru a

puté plăti hanul unde să adăpostește pe timpul cărui așteptat să li se respondește de marele ministru că n'are ce face; acei tărani, care său întors la căminele lor tot atât de triste cum veniseră, purtând însă în inimă numai recunoșință către bunii cetățeni care îi au ajutat, și blestemând pe cei care îi au redus în acăstă miseră stare, pot el vrea o dată să mână de ajutor unui guvern de împilare, surd la genitul țării și fără altă întărire de către îndeplinirea îngagiamintelor luate către străini și secarea avuției naționale?

Nu suntem încredințați că de către violență nu va interveni, dacă esecesele nu se vor practica, întrăga țară și mai cu seamă colegiul III și IV vor respinge cu orice pe candidații împilătorilor, și vor lupta pentru salvarea țării, pentru triumful dreptului fiecaruia, pentru conservarea principiilor democratice adevărate și constituționale.

Dăca violină se va exercita, responderea urmărilor unui abus de putere va cădea asupra celor ce, orbiti de pașii, vor merge până la carnagiu pentru a nu lăsa din mâna puterea ce a înălțat în contra voinei țării.

Pută de guvern; văd masele compacte ale alegătorilor decise pentru a se devota Constituției, legii și moralității publice, simt puterea morale ce rezultă iresistibile din toate aceste acte ale națiunii, și, găsind slabe multe din cele mai puternice (altă dată) mișloce de luptă ale lor, se întrebă cu durere ce așa să mai facă?

Asemenea preocupării au respins dilele trecute sgomotele că prefectii județelor Dâmbovița, Ialomița, Gorj, etc. vor fi înlocuiți, pentru că nu mai pot să garanțieze că li se cerea de a scoate negreșit din urnele electorale pe candidații guvernamentali.

Dăca o mică mișcare în sprijinul alegătorilor a sdruncinat atât de mult credința în succes a guvernului și a parăsitar zelul agentilor administrației; de către nisice simple veleitați de exercițiu al drepturilor cetățenesci (nu putem numi altfel ceea ce a făcut până acum) au umplut de grija pe ministri și îi au făcut să se îndoiescă de cele mai puternice forțe ale lor, ce va fi când, perseverând pe calea începută, alegătorii vor merge mereu înainte, călătorind și unul într-alții caracterele cu iubirea țării și a legilor săle, mărindu și ţărurile și facând ca urmăle să conțină adevărată și sincera presiune și voinei naționale? Ce va fi când, pacinici și calmă ca răiunea și moralitatea, în numele cărora vor merge să lupte, de la o parte a țării până la cea-alătă, vor vota ca libertățile publice să rămână sacre și inviolabile ca legile pe care se baseză, ca țara să fie și să se remână a ei înșăși, și ca nimeni să nu mai aibă dreptul să o conduce până când nu va emana de la densa, și nu va lucra de către pentru densa?

Mai repetăm încă: când vor voi alegătorii, țara va fi salvată.

Etă cum, în manoperile alegătorilor vître, administrația împarte diferențele clase ale alegătorilor. Său făcut trei categorii:

I-a categoria: Alegătorii care, în majoritatea mare a casurilor, nu știu să voteze, pentru cine vota. Aceștia, compunând populația rurală, sunt într-adevăr baza națiunii; oamenii cărora întemplierile luptelor de partidă le dă puterea. Alegătorii cei mai numeroși, cei mai puternici, când ar fi lumină care să le respindă în tunericul ce le opresc viața întrăgă, dar care, șinuți până acum în neomeușă poziție de materie de sploată numai, nu știu să face, nu știu să lucreze să se revendice drepturile de oameni și de români. Ei compun colegiul IV, și, în urma impunerii guvernului actual, o bună parte dintre densi au fost aruncați în colegiul III al orașelor, ca să copleșească voturile independenții ale populației și inteligente. Nenorociti tărani nu știu să servească, în mâinile administrației, de armă pentru triumful reacțiunii, nu știu că acăstă reacțiune se compune din vrăjmașii lor seculari; inconscienti de fap-

tele lor, merg să le asigure triumful, că să se vădă în urmă ei însuși mai împovărați și mai năpăstuiți ca în tot-dé-una, săraci și astăzi, proletari măini.

II-a categoria: Alegătorii colegiului III al orașelor altă dată, al satelor, în cele mai multe părți, acum. Ar trebui să se compună din industriași, comercianți, profesioniști liberați, orașenii care plătesc o dare statului de cel puțin 80 lei v. Tot ceea ce este mai viu, mai activ, mai producător și intelligent în națiune, în acest colege se concentrează; așa s'a hotărât prin Constituție și Legea electorale. Astăzi acest colege este denaturat. Dar vechii alegători ai săi, uniti și strânsi împreună, la alegeri, compun ușă forță îngrijită de cel puțin pentru guvern. Când a lucrat despartiți unit de alții, neuniti, cu scopuri deosebite, agentii polițienesci au făcut ce așa vrut cu densi, să se sfirâneze să stea indiferenți la falsificările voturilor, să ducându-i spăimântă prin amenință și fapte barbare, ca pe nisice turme, să umple urnele cu numele candidaților guvernului. Când se vor uni în masă compactă, libertatea alegătorilor va fi salvată, și nici o putere contrară legilor nu le va mai putea sta în potrivă.

III-a categoria: Alegătorii colegiilor I și II. Prin pozițunea lor, mai mult său să nu putin independent, nu pot fi supuși manoperelor brutale. Dar intimidările și influențele morale și au avut aci, până acum, jocul triumfator. Cetățenii acestor două colege de proprietari ai, în cea mai mare parte, nescăpătate raporturi cu administrația. Interesele lor depend adesea de bună-voința autorității. Un cuvânt, un fapt al acesteia le-a pus de multe ori ruina la două degete de a-próprie. Sciind să sploateze cu abilitate pozițunea fiacării, guvernul n'a avut să face altceva cu aceste colege de către a le pune în vedere interesele și a amenința cu urgia nemăpăcată pe cei ce nu vor asculta de ordinile săle. Din rândurile cetățenilor acestora, guvernul și a recrutat pe cei ce, cu atâtă empatie, dialele săle spun că compun marele partid al ordinei. Convicțiunile celei mai mari părți a lor dură și vor dura, până când sabia lui Damocle care o amenință cu ruina, în cas de independență a votului, se va înălța deasupra capului său. Ei mai mult de către orice săi că partidul ordinei să ar putea numi mai exact partidul terorei, ilegalității și căpetuiriilor și satisfacerilor de tot felul.

Despre funcționarii publici nu mai vorbim. Pozițunea lor este scăzută. Ar putea fi clasati cu siguranță însă în rândurile categoriei a treia.

Astăzi stănd lucrurile, ce tactică urmăză guvernul? Colegiul IV va vota prin primari, sub-prefecți și totă drăcia agenților de rând. În colegiul III, ruralii vor veni, cu biciul de pe urmă, lăsându-și arăturele și muncile câmpului, ca să vădă pe oamenii administrației scriindu-le biletetele de votare; orașenii vor fi lăsați să predă manoperilor de altă dată renouite, și perfecționate (reul fiind și el supus perfecționării).

Cu colegiele I și al II ce se va face însă?

Respondem făcând cunoscute mai multe informații ce priimim de prin districte. Sub-prefecți, poliți și devotați sătăcuți ai guvernului, alergă necontenit să întâlnescă, ca să le facă cele mai calde protestații de protecție și ajutor *legal* pentru prosperarea tutelor interese. Cate promisiuni încantătoare nu curg, ca nisice răuri de miere, din gura acestor credincioși servitori ai regimului! Ce felicită are să fie țera în viitor, ce gânduri bune are guvernul! sarcinile publice vor fi ușurate, impositele vor scăde cu început! Bieți omeni îi ascultă uimiți, ne mai sciind ce să creșă, în urma unor vedete neadăveruri presentându-se sub masca îngelătoare ce de atât oră și-a băut joc de densii. Ascultă, însă resistă. Prefecți se îngrijesc și intră în campania însăși ei. Eta în haine de gală străbatând orașele și satele cele mai depărtate. Înalți funcționari sunt convinși că onorei ce cauză vizitele lor, conștiințele alegătorilor nu vor pute reziste.

Tot ceea-ce ipocrisia cea mai perversă a putut crea, se pune în mișcare. Linguiri nedemne, neadăveruri revoltătoare, promisiuni, când mincinose când ridice, vin pe rând și ispitesc sufletele alegătorilor. Prefectul nu se coboră, este adevărat, până a spune alegătorului numeroșii deputatului pentru care are a vota; lese se poate înțelege cauza. Este destul a răpi promisiunea că se va da votul pentru recomandătul la timp. Țera nenorocită, de o mișă de oră, aceea unde autoritatea publică, care ar trebui, pentru marele interes al adevăratei ordine sociale, să fiă iubită și respectată, se coboră la acest grad de îngrijire, perdiend numai respectul datorit funcțiunii dăr și oră ce simt de demnitate omenescă!

R. N. O.

Când ministrii unei țări constituționale abusivă intr'un mod incalificabil de puterea lor; când, prin acte ilegale, calcă în picioare și sdobesc interesele publice; când tind la suprimarea libertăților, și când plângerile ce se ridică contra acestor acte, nu numai că se nebușesc, dăr devin cause de persecuție și ruină pentru cei ce au cutesat să ridice vocea, națiunea întrăgătrebue să se misce, să gândescă și să lucreze, ca să puie capăt nenorocirilor săi. Situația în care se găsesce adăi România, după o experiență de patru ani, sub un guvern care în acest interval nu a incitat să face acte de acelea ce au adus în completă ruină pe producătorii noștri și au respins teroarea de la o margine a țării până la cea-l-altă, care a ucis comerțul și a impiedicat ori-ce desvoltare a industriei naționale, nu mai lasă nici o indoielă ori căruia individual că trebuie să se misce, să oprescă încale pe acest guvern.

In adevărt, națiunea întrăgă se deșteptă înpăimentată de ororile guvernului și caută în legile fundamentale scăparea sa. Ea voiesc să useze de libertățile publice și să eserice dreptul de administrație prin sine, trimițând mandatarii adevărați în corporile legiuitor, iar nu falsificați cari au incatenat țera.

Guvernul însă, care s'a temut și se teme de ori-ce act ce tinde la lumină și libertate, în disprețul jurământului ce a pus pe Constituție, recurge la tot felul de machinații ascunse și chiar făcătoare anticonstituționale pentru a opri triumful acestei aspirații legitime a națiunii. Astfel, face circulații care tind să supune puterea judecătorescă pu-

terei executive, adună pe prefecti în capitală spre a le indica planul combinațiunilor desastruoase în operațiunile electorale, încorăgăză intimidările și persecuțiunile, trimite emisari în toate părțile spre a respondi terore în toate clasele societății, și încă consilierea pe Domnitor a întreprinde excursiuni electorale în ajunul alegerilor.

Sperăm că Domnitorul țării, gelos de iubirea poporului, nu va asculta relele consiliilor care să da de actualii ministri, cari voiesc să demonstreze națiunei că iușușii șefii statului ar voi să suprime libertățile garantate de Constituție și de jurământul Domnesc.

Ce ar însemna pentru națiune un act de natura acea din partea unui Domnitor constituțional, de către șefirea din poziția sea de neutralitate în luptele politice, și dorința de a se pune în capul unei partide, care prin acțiile sale nu a făcut de căt să depărteze națiunea de tron?

Națiunea, impedicată să manifeste aspirațiiile, glasul ei nebusit, va fi sălită pote să indure toate relele; însă când disperarea va putea să drum glasului, ea va dice „destul“, dar atunci va fi pentru unii prea târziu.

Noi, cari dorim a vedea închecând aceste loviuri cu cari se îmbesecă națiunea, cari dorim a vedea tronul tot-dată iubit în intru și tare în afară, ne facem datoria de cetățenii a bate alarmă contra acestui guvern, convinși fiind că omenii ce îl compun nu pot fi de căt fideli încreșterii partidei ce reprezintă, care în timpul invașionilor au întinut a transforma și limba și pământul românesc într-un pașalic pus la discreția străinilor din Fanar. El s'a învoit, așa luat înăgădamant a înlesni străinilor cucerirea țării noastre, mai întâi pe terenul economic și apoi pe terenul politic.

Déca să susține că toate actele guvernului nu se fac în interesul acestei odișoase partide, ci pentru realizarea unor înalte înăgădăminti folositore țării, atunci întrebăm care sunt acele înăgădăminte?

Sunt bune? sunt folositore națiunei? Să se lasă atunci națiunei libertatea de a le ju-deca, de a le apreția. Déca ele în adevărt vor fi în interesul prosperității economice și politice a țării, ea le va admite în libertate. De ce atatea eforturi și uneleliri de a îngrozi națiunea prin acte confidențiale, cu cari voiesc să pună armata la dispoziția administrației fie căruia district. — Când actele aceleia pentru care s'a luat înăgădăminte ar fi patriotice, ar fi folositore, pentru ce s'ar teme guvernul că o liberă reprezentare națională nu le-ar primi? Ce ore, cred guvernării noastre că numai cu sila vor face binele și fericierea națiunii? Cred că națiunea nu este capabilă a înțelege ce e bine și ce este reu? Apoi fie sigur valoroșii noștri ministri că nu totă lumea este naivă și lipsită de bunul simț.

Adevărat este că ținta la care voiesc să aibă guvernul actual, că înăgădămantele ce trebuiește indeplinite, și pentru cari voiesc să mulge și adesiunea viitorilor camere, nu sunt de căt acte anti-naționale, acte prin cari, numai pentru propriul interes al celor de la putere, țera se va vinde străinilor pe terenul economic și politic. Acei străini interesați să subjugă sunt susținătorii ministrilor actuali, ei îi au adus la putere, pentru densi lucrează spre peirea țării.

In fața unei asemenea stări de lucruri, în fața unui cutremur și a unei vijeli înăgădăminte, nu ar trebui ca tot romanul cu simțiment de țări să își rădice fruntea, să cugete, să vegheze, să lucreze și, cu puteri unite, să mergă în fața asupriorului să-i dică: Ne-ai luat avearea, ne-ai luat libertatea; când este vorba însă să ne iei și viața... opresc-te!

Jurnalul *Telegraful*, într-unul din numerile săle, a dat publicitații o circulare confidențială trimisă de d. ministru de interne prefectilor. Nimenea nu a fost surprins, căci toate sunt posibile în epoca anormală prin care trecem.

Primul ministru recunoaște, prin qisa circulară, că opoziția cresce din ce în ce mai mult. Și-a dat însă socotea de cuvintele cari o motiviză, și pentru ce, atât timp multă, este decisă a luptă chiar pînă la sacrificie?

Déca în adevărt națiunea este multămită, déca în adevărt națiunea este plină de recunoșință către capacitatele de elită cari o conduc, de ce acest reviriment în spiritele apaticilor? De ce acăstă țări, fecundată de atatea bunătăți cădute din cornul de abundanță al *părintescului guvern*, se revoltă plină de indignație? De ce națiunea, care se pretindea atât de compact grupată împrejurul său, îl părăsește spre a mări rangurile opoziției? Ce putere magică a făcut-o să se misce și să ia acăstă energică rezoluție? Să nu fie că sătul de atatea falsificări, că slăbită de atatea imposite, că săracită de atatajaf, voiesc să se emancipe de tutela sea vîtreagă? Să déca este astă, de ce guvernul se menține la putere, când națiunea se manifestă în fiecare ocazie în contră?

Cu datoriile sătul de atatea falsificări, că sătul de atatea imposite, că săracită de atatajaf, voiesc să se emancipe de tutela sea vîtreagă? Să déca este astă, de ce guvernul se menține la putere, când națiunea se manifestă în fiecare ocazie în contră? Cu datoriile sătul de atatea falsificări, că sătul de atatea imposite, că săracită de atatajaf, voiesc să se emancipe de tutela sea vîtreagă? Să déca este astă, de ce guvernul se menține la putere, când națiunea se manifestă în fiecare ocazie în contră?

Este déca ceva anormală în acăstă situație incurcată, pentru că ministrii să găsească necesară să intreba pe prefecti ce vor face magistrații însărcinăți cu respectarea legii, când guvernul va fi dator să mențină linistea. In adevărt, oră toți procurorii sunt nisice omeni incapabili, nisice omeni ce nu și cunosc datoria, și atunci de ce a lăsat pînă acum națiunea prădu unor asemenea indivizi; oră ei sunt omeni cu conștiință și cu demnitate, omeni deciși să urmeze numai pe calea binelui și a legii, și atunci de ce tema că nu și vor face datoria?

De ce se mai întrebă prefectii dacă garnizoanele sunt tari? Cine se pregătesc la școală? A nu ne da votul candidaților împuși, a nu ne linguși nicăi de promisiuni, nicăi de tentații, a ne uita numai la suferințele țării, și a voi să remediam răul trăimit în cameră mandatarii cari să ne reprezintă, cari să ne cunoscă trebuințele și nevoie, cărora să le fie milă de țări și de a avea ei, va să dică a face turburări? Déca ele există în imaginea marei ministru, déca el are de gând să le provoace, limbajul arătătorii circulați este și logic și natural.

Națiunea va sci să dejocă și acăstă manoperă; căci nu prin asemenea circulații ne veți intima, domnilor ministrăi, nu prin asemenea criminale uneleliri veți isbuti a vă mănuține la putere! Corumpeți căt voiți, faceți apel la toate demnitățile cădute, la toate conștiințele vîndute, incongiurați-vă de toți sejii căci mai cutesători din lume, ați pierdut stima și amorul națiunii. Ingenuiați-o din nou déca voiți, sfătuiați-i sinul cu fierul asasinu-

lu, dăr atât constatat singur că nu aveți sprijin în țără, că partidul în capul căruia văți pus reprezentă alte interese de cat ale României. Cloici în sufletul d-v. tot ce poate să hrănescă o inimă străină, care voiesc cu orice pret să rearendeze și să exploateze pe un period încă de patru ani o bogată și blandă țără; dăr atât că națiunea este decisă să lupte cu legăa în mană, spre a scăpa moșia de nisice usurători atât de îndrăsneti. Aflat că nu prin consultații și audiente ce acordă unor oameni reprobați ca Popa-Tache, veți isbuti a vă face respectați și iubiți. Acolo unde nu este pudore, nu este nici stimă, nici afecțiune. Epoca *caraghioslicurilor* politice a trecut, și în locul lor s'a substituit voința națiunii. Infacia acestei puteri, nu rămâne alt de căt a vă inclina capul și a trece în rândul acelor oameni ce au o negră pagină în istoria țării lor.

Ioan Dendrino.

Aflăm, cu cea mai vîlă părere de reu, că d. Anton Carp, unul din cei mai inteligenți judecători ai Tribunalului Ilfov, s'a vîdut nevoie a se retrage, în urma transferării sale, în aceeași calitate, la Galați.

D-sa a fost acela care, în contra majoritatei tribunalului, a achitat pe studenții cari tentaseră să desvelescă statua lui Michael — Guvernul nu putea să ierte acăstă nesocință independentului magistrat; și judele d. Andrei Lahovari, care i purta de mult sămbetele, i-a rezervat acăstă agribile surpriză, în ajunul alegerilor.

Avis tutelor magistraților cari vor imita pe d. Carp.

INTRUNIREA PUBLICA DE LA TÉGOVISTE

O numerosă intrunire a avut loc Dumineca trecută (30 Martie), în salele Comitetului pentru liberele alegeri, la Tégoviste. Peste 400 de cetățeni, alegători din toate colegiile electorale, au luat parte la acăstă imposantă intrunire.

Poliția și-a dat toate ostenele pentru a opri alegătorii pe la casele lor. Indimidări, manopere de tot felul au fost întrebuințate pentru a se face imposibile solemnă și libera manifestație a cetățenilor. Dăr și aci ca oră și unde, voința puternică a tutelor, unită într'acelaș gând, a lăsat fără nici un fruct ostenele agentilor administrației.

Tégovistenii sciau și sci că nu se intrunesc de căt pe terenul inviolabil al legalității, și că fac acăstă exercitându-și unul din cele mai mari drepturi date lor de Constituțiea țării. Sciau că interesele lor comune le impun datoria a se uni strâns unu cu altii, pentru a și asigura libertatea votului și pentru a se lumina asupra situației prezente a afacerilor publice. De aceea, era un frumos spectacol acela al atator oameni adunându-se pacinici și calmă pentru a delibera asupra îndeplinirii datorierlor lor de cetățeni.

D. Chirculescu, președintele Comitetului liberilor alegeri, inconjurat de toți membrii comitetului, a deschis desbatările, la opt ore și, spunând alegătorilor scopul intrunirii, invitându-i a păstra o perfectă linie, și a declarat că veri-

cine ar fi, fără distincție de convicțuni politice, să cera cuvântul și i se va da.

Porsiile ce au vorbit sunt : d-nii Isaia Lerescu, C. Fusea, Ion Ghica, Remus Opreanu, Rădescu, Vasilescu, Brătescu, Rădulescu, Garbiniu. Numerose aplașe au acoperit de multe ori cuvântul oratorilor. Acel public a dovedit, prin expresiunea și atitudinea sa, cât de scumpe și sunt libertățile și cât este de decis a lupta, pe calea legală, pentru ca era dreptății și onestității să sosescă cât mai curând în această teră.

Ne pare rău că, nefiind nici un steagraf față la intrunire, nu putem pune la cunoștință publicului simțitele cuvinte pronunciate cu acea ocazie. Ele au rămas însă, credem, profund săpate în inimile cetățenilor. Cu acea ocazie, alegetorii din Tîrgoviște s-au numărat și au văzut cât sunt de puternici când cugetă și lucreză împreună. Au rămas cu convicționea că voințelor lor, unite sub scutul legilor, nimic nu poate resista.

Nu putem trece cu vederea o întreupere facută de un om din popor, pe când un orator întreba ce ne-a mai rămas în urma sarcinilor împovăratore ce cresc pe fiecare zi, fără ca nimic să schimbă și lucreză împreună. Au rămas cu convicționea că voințelor lor, unite sub scutul legilor, nimic nu poate resista.

Îtă o altă întreupere, făcută pe când un orator vorbea despre linguiștoarele promisiuni ale guvernului, cari au înșelat atât oameni și îi au făcut să mărgă orbi dupe ordinele agenților administrației. Tot un om din popor respondă oratorului : — „Ne arăta mirea cu lingura și cu coda ne-a lovit peste ochi și ne-a orbit.“ Astfel, cu bunul său simțat de bine dotat și în limba să a figurată, dărăclară și expresivă, califică poporul vorbele și promisiunile guvernului.

Cea mai perfectă ordine a domnit în tot timpul cât a ținut intrunirea. Cetățenii s-au despărțit aproape de međul noptei, promițând și unii altora să intre în tot astfel cât de curând și cât de des.

R.

NOSTIMADE ELECTORALE

C. P. și P. V. doi neguțatori de piei de vite, care exercită profesiunea lor umblând prin sate, pentru a aduna aceste materii brute destinate a alimenta fabricile din străinătate, se găseau exercitând profesiunea lor în o comună din județul Vlașca. Asemenea oameni pacinici nu scapă tot-de-una ne-cripiti de către notarii comunelor. Unul din acest soi de lipitori, mai puțin, se vede, având vre o nemulțumire de resbunat, se hotărăju că o festă acestor doar individe. Trimisă dar ștafeta „sdravěnului“ prefect, d.

Murat, că duoi agenți electorală fac propagandă prin comune contra candidatului guvernului. La minut ordin fu dat că acești nenorociți să fie aduși cu convoi la Giurgiu; sărmăni neguțatori, distrași de la ocupăriile lor, trebuie să suferă aceste oribile consecințe ale unei administrații care numai respectă nimic, orbită de beția puterii.

Un alt fapt ce nu se narăză de către omeni din localitate, tot precum nu s'a nară și faptul precedent, este următorul:

A. P., din Râmnicu-Sărat, dobândi un copil; vesel și bucuros că oră ce părinte, voi se împărtășescă nouatarea aceasta felicită tuturor rudenilor și amicilor săi aflați în diverse orașe din România. Făcă de multe depeșe cu destinația către diferite orașe. În conținutul depeșelor, după ce anunță nașterea copilului, adăuga din jos expresiunea israelită : *Bismantof*.

Şeful stațiunii său oficiantă, pătrunșă de înalta misiune ce le-a confiat marea obârșuire de azi, și în vederea criticei epoce prin care trecem, văd în această depeșă un ce nu prea curat. Bănuiră că trebuie să fie vre o depeșă care ascunde ceva compromisitor pentru *partidul ordinei*, că expresia de *Bismantof* are ceva cabalistic. Transmiterea fu dărăscărită. Telegrafiștii se despră căutând prin dicționare explicația cuvântului cabalistic. Spițerul orașului, care prinde limba lui Moise, fu ales în fine a împedii nedomișirea. Acesta le explica acestor naivi agenți ai părintescului guvern că depeșa nu avea nimic de periculos, și că expresia biblică nu însemna de căt: *Norocire bună*. Închipuescă și cineva stupefactă zeloșilor funcționari!

DIN AFARA

Atitudinea cabinetului de la Versailles se afirmă din di în di în favoarea sincerei aplicării novei constituții republicane.

Pe lângă circulara d-lui Dufaure, pe care am comunicat-o deja lectorilor nostrilor, d. Wallon, ministrul instrucției publice, cu ocazia solemnării distribuțiilor recompenselor acordate societăților savante din departamente, a întinut la Sorbona un discurs foarte însemnat, din care reproducem următoarele părți :

„Astfel, domnilor, nimic n'a suspusă activitatea și zelul savanților noștri, și concursul statului nu le-a lipsit chiar în mijlocul timpilor celor mai dificili. Puteți dărăscă să asteptați cu mai multă încredere în perioada mai calmă în care intrăm. (Aplause).

„Republie... (Aplause prelungite) pe care adunarea a găsit-o stabilită de fapt, în mijlocul desastrelor invaziunii, pe ruinele imperiului, a primit prin votul legilor constituționali un caracter mai definitiv, fără a închide cu totă asta portă reformelor și chiar transformărilor acestui regim, dupe cum va dispune voiația ţărei, liber expresă.

Adunarea națională a voit ca acest regim, prin însuși jocul instituțiilor, să aibă într-însul puterea de a dura, neproscriind de căt două lucruri care au fost flagelul istoriei noastre contemporane : *lovirea de stat și revoluționile*. (Aplause prelungite).

„Putelele deja conferite pentru săptămâni d-lui mareșal de Mac-Mahon, se găsesc, prin faptul legilor, întărite în esență lor, întinse chiar în durata lor posibile. Sub guvernul său leal și ferm, Franța poate dar să aibă securitatea de care simte trebuință pentru a se ridica prin muncă. (Bravo, aplause).“

Diarele franceze ne mai comunică asemenea că și ministrul de război a adresat o circulară către toți comandanții de corpuri, în care le arăta datorile cele impun legile constituționale, recomandându-le în mod foarte clar de a face să se respecte guvernul și republika.

În fața acestor acte importante, bona partea începe să slăbească puțin curajul și tonul lor îndrăsnesc de mai nainte.

Ex-imperatricea Eugenia și fiul său vor pleca de sigur în Spania, după cum spun unele făt engleze, în contra dorinței d-lui Rouher.

«L'Hour» publică următoarea telegramă din Paris :

„Imperatricea Eugenia a declarat d-lui Rouher că nu îl poate înlesni fondurile cerute pentru alegeri. Adeverul este că ea doresc să retragă d-lui Rouher direcționea partidei imperialiste.“

Camera de deputați a Prusiei și-a reneșit lucările.

D. Virchow a desvoltat interpelarea sa relativă la aplicarea novei organizații provinciale în Westfalia și provincia renană. Ministrul de interne, d. Eulenburg, a declarat că guvernul înțelege necesitatea întinderii novei organizații și în cele două provincii, dărăscă că acăstă măsură este, pentru moment, inopportună și chiar periculoasă.

Camera a început apoi desbaterea pe articole a proiectului de lege asupra dotării eclesiastice. După un discurs elocintă al d-lui Gneist, care a tractat cestiunea din punctul de vedere juridic proiectul de lege a fost definitiv adoptat cu șase-căruț amendamente destinate a garanta pe membrii clerului inferior, cari să ar conformat legilor ţării.

Maște multe subscriri în favoarea carliștilor se fac în Bavaria și Westfalia prin îngrijirile clerului catolic. S'a pus în circulație niște certificate de un împrumut, și cu modul acesta s'a putut aduna, până la finele lunii trecute, aproape un milion de franci. Guvernul german, constatănd acestea, pare decis să urmărească autorii și complicitii unui fapt ce cade sub aplicarea dispozițiunilor codului penal.

Diarul „Times“ publică o depeșă din Paris dicând că nota Germaniei către guvernul belgian, după ce enumeră cele trei puncte cunoscute, adaugă :

„Abia pare posibilă ca legile unei țări să nu înlesnă guvernului elementele necesare și întreprinderile ce ar putea se altera relațiunile săle cu statele vecine.

„Statele neutre, care doresc conservarea poziției lor, ar trebui să evite cu îngrijire tot ce ar putea schimba principiul neutralității, care este baza esențială lor.

„Dacă legile belgiene nu prezintă autoritatea suficientă pentru obținerea satisfacției legitime cerută de Germania, aceasta speră că Belgia va completa legislația sa.“

Repusul Belgiei dice că legile belgiene sunt suficiente pentru reprimarea ofenselor de fapt, dar nu este de loc posibilă a reprime și ofensele de intenție; mai adăugă asemenea că Belgia, independentă și neutră, n'a făcut nicăi o dată nimic care să potă schimba relațiunile săle cu o națiune amică și garantă a independenței săle.

In parlamentul englez, un deputat al Londrei, sir A. Lusk, vorbind despre bugetul războiului, a declarat că Engleza, mai curând sau mai târziu, se va vedea sălii a recurge la conscripție. Deputații Parlamentului cari aparțin armatei susțin de mai mult timp acăstă teză, care este bine-văzută și la curte; dărăscă este foarte antipatică populației. Décă măntinerea efectivului armatei la cifra cerută de lege devine din ce în ce mai dificile prin înrolări voluntară, după cum s'a constatat prin ultimul raport asupra recrutării, se poate recurge mai bine la ridicarea primelor și la ameliorarea condițiunilor de existență a soldaților. Dărăscă nici-o dată Engleza nu va sacrificia libertățile cetățenilor săi, dreptul ce acestia au de a dispune de personale și de munca lor, pentru a deveni o putere militară. Forța sa este în marină; ea nu o va căuta aiurea.

Intrevaderea suveranilor Austriei și Italiei, după comentariile „Gazetei de Venetia“, și ale organelor oficiale și semi-oficiale din Viena, este o probă de reconciliarea complectă și absolută a acestor doare state.

Foile naintate însă din Italia nu par de loc satisfăcute, — unele, pentru că se tem de reconstituirea unei nove săntealiane, în care Italia ar primi o solidaritate compromisă, — altele, pentru că văd în acăstă reconciliare renunțarea Italiei la veleitățile de anexiune ale Trentinului și Triestului.

Guvernul actual al Greciei, asemănându-se foarte mult și în multe cu guvernul ordinei de la noi, ne face să bănuim că d. Bulgaris ar avea ceva rubedenie în sunul cabinetului Catargiu. Faptul următor adveresce dăsele noastre :

Guvernul german încheie de mai mult timp cu acela al Greciei o convenție care autoriză nisice săpături în câmpia unde se da jocurile olimpice ale vechilor elenilor. Acăstă convenție trebuia să fie ratificată și de camera legislativă a Atenei, dărăscă crisele ministeriale și disidențele succese ale camerei amânașeră acăstă cestiune. Ministerul Bulgaris, profitând de situația actuale a Parlamentului, a isbutit să smulgă votul dorit, pe care opoziție, de s'ar fi găsit în adunare, l-ar fi combătut de sigur prin totă mișcarea. Convenția în cestiune a fost dărăscă adoptată, în a treia lectură, fără nici o schimbare.

DIVERSE

Banchetul ipofagilor. — Diarele franceze spun că, Sâmbătă, la 3 aprilie st. n., a avut loc la Grand-Hôtel în Paris, sub președinția d-lui A. P. Bicknell, propagator zelos al măncării cărnea de cal în Engleza, un banchet franco-anglo-american la care s'a servit numai carne de cal. Banchetul a avut de scop a împușca lipsa de care suferă lucrătorii și săracii, a. desădăcina ideile

